

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia. Dnešnú relácia Medzi Majstrom a žiakmi – “Reine-Claire Lussier: prána pre zaneprázdnený životný štýl“ – vysielame vo francúzštine s titulkami v arabčine, aulačtine (vietnamčine), bulharčine, čínštine, česko-slovensky, angličtine, francúzštine, nemčine, hindčine, maďarčine, indonézštine, taliančine, japončine, kórejščine, malajčine, mongolčine, perzštine, poľštine, portugalcine, pandžábštine, ruštine, španielčine a thajčine. V písmeh je lidské telo často uvádzeno jako chrám Boží. Ano, je to docela neobvyklé privilegium pro jakoukoli duši, dosáhnout tohoto posvátného příbytku, těchto Božských domů, je to opravdu požehnání být znovuzrozen jako lidská bytost. Při několika příležitostech Nejvyšší Mistryně Ching Hai mluvila o vzácnosti tohoto jevu. Být reinkarnován do lidského světa je těžké.

Musíte mít dost lidských kvalit. Musíte mít spříznění s rodiči a se společností, s lidmi okolo, se kterými jste se narodili. Velmi obtížné. Potřebujete nějaké zásluhy, abyste byli lidskou bytostí. Museli jste udělat v minulosti něco dobrého, abyste se mohli narodit jako člověk. Jako živý chrám Boží je lidské tělo plně vybaveno podivuhodnými zázraky, které mohou být probuzeny u těch, kteří jsou duchovně uvědomělí a mají úplnou víru ve Stvořitele všeho života. Inedia, latinský výraz pro „hladovění“ je lidská schopnost žít bez jídla. Od nepaměti vždycky existovali jednotlivci, kteří dokázali přežívat z prány, nebo z životadárné životní síly. Díky požehnání Prozívatelnosti, inediaté, lidé, kteří provozují životní styl bez jídla, mohou čerpat na svou výživu energii z přírody: Žijú z čchi, zo zeme alebo z lesa, zo slnka a vzduchu. Využívajú toto všetko. Alebo žijú z lásky. Len z viery. Tito jednotlivci jsou známí jako breathariáni (pranariáni nebo inediaté), solariáni nebo wateriáni,

a pocházejí ze všech oblastí života, z různých kultur a všech koutů světa. Vskutku možnosti a zázraky v tomto životě, které nám náš laskavý Stvořitel určil, jsou nekonečné, jen se potřebujeme uvnitř spojit, abychom poznali přetékající velikost jako Boží děti. Nejvyšší Mistryně Ching Hai nám láskyplně doporučila týdenní seriály na Supreme Master Television, aby nám představily tyto jednotlivce z minulosti a současnosti, kteří si vybrali na Zemi žít bez jídla. Možná vás budou jejich duchovní příběhy fascinovat, možná se vaše srdce otevrou a rozšíří se vám obzory. Pozýváme vás teraz s nami sledovať 2. časť 4-dielneho programu s názvom „Reine-Claire Lussier: prána pre zaneprázdnený životný štýl,“ v relácii Medzi Majstrom a žiakmi. Na naší planetě existují jedinci, kteří se rozhodli zanechat fyzické potavy a s výživou se spoléhají na pránu a kosmickou energii. Dnes pokračujeme v naší návštěvě Kanady, kde si povídáme s Reine-Claire Lussier, pranariánkou s aktivním životním stylem. Reine-Claire je ředitelkou Školy vědomí života, specializované a jedinečné instituce, která vede

dospělé, rodiče a děti všech věkových kategorií žít zdravým veganským životním stylem syrové stravy, stejně jako poskytování přípravných kurzů pránické výživy a meditace. Skutečnost, že je to už třicet let, co tu žiji, je to pro mě nějak obtížné věřit tomu, že stále můžeme jíst na planetě Zemi maso. Když jdu do města, stále cítím, rozeznávám, nějaké pachy. Vidím to, ale mám pocit, že se blíží peklu pokaždé, když poznám, že existují stále někteří lidé, kteří jedí maso, kteří akceptují masakr zvířat, kteří akceptují, že druzí porážejí zvířata, aby oni mohli mít maso na svém talíři. Je to enormní utrpení. Už deset let žije Reine-Claire z prány. Podobně jako mnoho jiných jedinců nezávislých na jídle – jako Jericho Sunfire, Mistr Liao Fong-Sheng, Isabelle Hercelin – Reine-Claire prodělala během cesty k dosažení ovládnutí svého těla postupnou změnu od jedení masa k vegetariánství a k syrové stravě. Její konečné místo určení – pránická výživa. Nejdůležitější věc, kterou potřebujete vědět, abyste

se opravdu připojili k pránickému procesu je, že to zdaleka nejsou formální kroky – „musíme být napřed vegetariáni, pak na syrové stravě,“ atd. atd. – je to uvědomění. Pro mě, v mém procesu se to stalo takto: byla jsem vegetariánkou a pak na syrové stravě a pak jsem jedla velmi málo, ale nemyslím si, že je to vždy podstatné, protože existují lidé, kteří to udělali náhle. Dříve jsem četla příběh o trosečnickovi, který byl před ztroskotáním masožravec a pak místo umírání byl vědomě schopen dýchat pránu a pak se jí vědomě vyžívoval. Možná, že už dřív o tom slyšel. Ale není to nezbytné za předpokladu, že je to vědomé, nebo nás událost v životě k tomu přivede. Udělala jsem to tak. Rozhodně skutek vegetariánství pak syrová veganská strava nám pomohla tam přivést naše vědomí. Existují někteří jedinci, kteří žijí výhradně z prány a nepotřebují vodu, jako Akahi a Camila, pranariáni z Ekvádoru. Nicméně pro Reine-Claire, voda je nezbytnou částí jejího životního stylu bez jídla. Existují

příklady lidí, kteří se objevují v médiích, lidé, kteří nejedí, nepijí. Breathariáni jsou lidé, kteří nejedí ani nepijí. Je to fakt, existuje to na planetě Zemi. Ale já obdržela další vzdělání od mých Světelných průvodců, kteří mi důrazně doporučovali, abych se nezbavovala vody, abych nepřestala pít, protože voda je pro lidské tělo příliš drahocenná. Takže během mého vlastního procesu je voda velmi důležitá. Každý ví, že naše tělo je tvořeno z velkého množství vody. Ne všichni se shodnou na čísle – kolísá mezi 75 a 90% – ale pokud bereme průměr, 80-85% našeho těla je z vody. To znamená, že pokaždé, kdy beru vědomě doušek vody, ovlivňuji 80-85% svého těla. Je opravdu příliš drahocenná, vzdát se jí. Pokud nechci jen dosáhnout schopnosti nejíst fyzickou stravu, ale pokud opravdu chci hlubší zkušenosti a opravdu přetvořit lidský mechanismus, lidské zvíře nebo lidské vozidlo, pokud ho opravdu chci přeměnit na posvátný chrám a být si toho vědoma,

dobrá, budu lépe pracovat na buněčné přeměně tak rychle, jak je to možné. Vodou, pokaždé když vezmu vědomě doušek, ovlivním 85% svého těla, je to opravdu neuvěřitelné. Takže pro mě, já bych nikdy nikomu nedoporučovala, aby se vzdal vody, ale musíme se naučit si svou vodu vybrat – přeměnit ji, vyčistit, odstranit negativní vzpomínky a pak ji uspořádat, naprogramovat ji, aby se také změnila. Povzbuzuji lidi, kteří chtějí jít touto cestou, skoncovat s krmením materiálním jídlem a nahradit ho pránou. Může to být i nebezpečné, pokud lidé nejsou dobře vedeni. Já byla vedena přesně mými Světelnými průvodci, neměli byste to dělat sami. Musíte na to mít pomoc. Podobně jako počet jednotlivců nezávislých na jídle, Reine-Claire také zakoušela některé příznaky, které se objevily během přechodového procesu od jedení fyzického jídla na stav nezávislý na jídle. Během procesu jste zakoušela chvíle, kdy jste byla slabší, protože se zapnul instinkt k přežití. Ano, ale to netrvalo dlouho, trvalo to několik hodin, pár dnů. Ano, prožila jsem slabost a také chlad. Bylo léto,

procházela jsem se ve velkém vlněném svetru, kalhotách, ponožkách a polorukavicích. Je jisté, že když se celý metabolismus mění, tak to má vliv na tělo. Pak slabost... Ale vše je mysl. Je moment, kdy se mysl zklidní a pochopí: „Dělej, co chceš, řekni, co chceš, nebudu měnit svou mysl.“ Jakmile tomu mysl porozumí, více nehraje tyto své „hry,“ jak se říká. Buňky budou poslouchat toho, kdo křičí nejhlasitěji. Takže na začátku, když jsme neprobuzení, je to mysl, která křičí nejhlasitěji, je to král a mistr našeho „vozidla.“ Od chvíle, kdy se začnete identifikovat se svým Světlem bytí, mysl již více nemá co křičet tak hlasitě. Může to, co cítíme poté, co jíme pránu, také pomoci přesvědčit mysl? Ano, musíme zakoušet extázické momenty mít chuť. Podle mě, ten, kdo měl obojí zkušenosti: úplně na práně a pak také jedení jídla, stane se tak čistý v těle, že hledá svobodu, lehkost.

Tedy přesvědčení přichází ze zkušenosti. Není to idea, není to teorie, není to náboženství, není to zákon, není to tabu, není to: „Slíbila jsem, že nebudu jíst. Já nemůžu jíst!“ Je to pravý opak. Vybrala jsem si a pak jsem zkoušela jiné věci a pak jsem se vracela celou dobu ke své volbě, pokaždé, pokaždé. Jak jste bojovala s vašimi pudy sebezáchovy, jak jste je odvrátila? Je to jak hledět nestvůře do očí, abychom mohli překonat naše instinkty k přežití. Proto říkám: „Nejdřív musíme začít proces naší přeměny před zahájením pránického procesu.“ Opravdu nemůžeme začít pránický proces bez toho, že v první řadě změním svůj život, tedy bude lepší začít měnit svůj život trochu dřív, abychom to měli snazší. Takže když začneme s pránickým procesem, v prvních týdnech jsme v totální euforii, protože se cítíme dobře, pak instinkty přežití vpadnou a projeví se: „Och ne, to nefunguje! Abychom ovládli instinkty přežití, musíme pracovat velmi tvrdě. V naší knize „Průzračnost Já,“

jsme mluvili o našem procesu čištění svých životů a jako páry s otevřenou, vědomou komunikací a průhledností. Takže jsme byli v procesu hluboké přeměny a jídlo se stalo prostředkem. Dokonce jsem se dostala do pasti dosažení. Nejdřív jsem si opravdu řekla: „Ano, ano, uspěla jsem. Je to mimořádné, je to nádherné.“ A pak jednoho dne jsem se dokonce zeptala svých Průvodců: „Dobrá, nyní se můj život stal běžným a já si zvykla žít z prány, a co teď?“ Co bych teď měla dělat, abych byla lepší?“ Dobrá, oni zcela srazili mou hrdost, protože mi řekli: „Nic jsi nepochopila. Nebyl to cíl, byl to jen nástroj. Používej ten nástroj, měl by to být jen nástroj pro zbytek tvého života. Ale je to jen nástroj. Buněčná přeměna a přeměna posvátného chrámu nemá nic společného s jídlem. To znamená, že dnes mohu provést volbu jídla – samozřejmě jíst zdravě, jíst živé potraviny a to vše – pak neztratím nic, co jsem v sobě změnila

při pránickém procesu, pokud nepadnu opět do pasti nevědomého stravování. Chcete-li mít přechodový proces snazší Reine-Claire doporučuje, že přípravy by se měly udělat, abychom navykli tělo a mysl na životní styl bez jídla. Tak ve vaší knize vám Průvodci ukázali způsob, jak to dělat, a to vzít trošku fyzické potravy a pak trošku prány. Když mi Průvodci řekli, abych si vzala kousek fyzického jídla a pak trochu prány, neměla jsem absolutně v úmyslu žít z prány. Stále jsem jedla potravu a byla jsem dokonce v období, kdy jsem trochu ztratila kontrolu, protože jsem žila v páru a škola mě tu začala zaneprázdnňovat. Dělal jsem spoustu jídla. Hodně jsem cestovala a šířila gaiajógu a je to vždy těžké jíst v jiných zemích, tak jsem jedla hodně, více než jsem jedla celých 10 let, když jsem žila sama. Bylo to jako plynutí, když mě Průvodci učili, abych se jemně připravovala. Věděli, kam jdu, ale já jsem to nevěděla. A tak to musíme stejně udělat s každým, když začínáme „jíst“ pránu když to začneme zahrnovat

do našich životů před tím, než mluvíme o odstranění fyzické potravy. A tím způsobem každý, bez ohledu kdo – také lidé, kteří si nemohou dovolit shodit váhu – se musí naučit spojit se s pránou, aby se jí krmili, dokud je to nebude „krmit.“ Až poznáme, že bez fyzického jídla změnou na „dýchání“ prány jsme přibrali trošku na váze, jen pak si můžeme být jisti, že pránický mechanismus se opět stává schopným života a že bychom klidně mohli snížit fyzickou potravu díky ujištění, že podpora pránické výživy je již tam.